

РЕШЕНИЕ

№ 304

гр. Варна, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана К. Стоянова

при участието на секретаря Албена Ив. Янакиева
като разгледа докладваното от Диана К. Стоянова Търговско дело №
20223100900170 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по молба с правно основание чл.625 и сл. от ТЗ от „АСМ“ ЕООД срещу „Дея Агро“ ООД да се обяви неплатежоспособността на ответника, респективно свръхзадължеността да се открие производство по несъстоятелност, да се определи начална дата, да се обяви дружеството в несъстоятелност.

Ищецът излага в молбата, че между „АСМ“ ЕООД и длъжника „Дея Агро“ ООД са били сключени договори от 2016г. за покупко – продажба на препарати за растителна защита и семена за посев. Във връзка със сключените договори били издадени фактура №0920000446/23.03.2016г. на стойност 33123.47лв., фактура №0930000202/31.03.2016г. на стойност 12636.00лв., фактура №0930000203/31.03.2016г. на стойност 35248.80лв., фактура №0810000166/11.04.2016г. на стойност 33840.00лв. и фактура №020001201/07.06.2016г. на стойност 1714.22лв. Въпреки, че уговорените стоки били доставени, което било удостоверено с приемо – предавателни протоколи, длъжникът не заплатил дължимата продажна цена в размер на 116562.49лв. общо по всички договори и фактури.

По предявени от настоящия ищец искове за заплащане на продажната цена по договорите и за заплащане на обезщетение за забава, с влязло в сила решение от 24.11.2017г., постановено по т.дело №109/2017г. по описа на Окръжен съд – Монтана длъжникът „Дея Агро“ ООД е осъден да заплати сумата от 116562.49лв., главница, сумата от 9713.52лв., обезщетение за забава за периода 30.09.2016г. до 26.07.2017г. и сумата от 5351.04лв., съдебни разноски.

Въз основа на влязлото в сила решение бил издаден изпълнителен лист.

Излага се, че към настоящия момент длъжникът не е погасил задължението си въз основа на осъдителното решение.

Кредиторът твърди, че ответното дружество не е в състояние да изпълни свои изискуеми задължения и е спрял плащанията си, поради което дружеството е в състояние на неплатежоспособност. Отделно от това се обосновава, че имуществото на търговското дружество не е достатъчно да покрие паричните му задължения, поради което същото се явява и свръхзадължено на основание чл.742, ал.1 от ТЗ.

По изложените съображения моли съдът за постановяване на решение за откриване на производството по несъстоятелност по отношение на ответното търговско дружество.

Ответникът „Дея Агро“ ООД не е подал отговор в срока по чл.131 от ГПК.

В съдебно заседание ищецът чрез процесуалния си представител, заявява, че поддържа исковата молба и моли същата да бъде уважена.

Съдът , като взе предвид становищата на страните , събраните и проверени по делото доказателства в тяхната съвкупност и приложимата законова уредба , прие за установено от фактическа страна.

С влязло в сила решение от 24.11.2017г., постановено по т.дело №109/2017г. по описа на Окръжен съд – Монтана длъжникът „Дея Агро“ ООД е осъден да заплати сумата от 116562.49лв., представляваща неплатена продажна цена по сключените договори от 2016г. за покупко – продажба на препарати за растителна защита и семена за посев по фактура №0920000446/23.03.2016г. на стойност 33123.47лв., фактура №0930000202/31.03.2016г. на стойност 12636.00лв., фактура

№0930000203/31.03.2016г. на стойност 35248.80лв., фактура №0810000166/11.04.2016г. на стойност 33840.00лв. и фактура №020001201/07.06.2016г. на стойност 1714.22лв., както и сумата от 9713.52лв., обезщетение за забава за периода 30.09.2016г. до 26.07.2017г. и сумата от 5351.04лв., съдебни разноски. Въз основа на влязлото в сила решение е издаден изпълнителен лист от 05.02.2018г.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено се установява, че задълженията на дружеството към датата на изготвяне на експертизата към НАП са 1735.21лв. Задълженията на дружеството спрямо доставчици и други задължения за изследвания период на база годишни финансови отчети са както следва: към 31.12.2017г. са 163000.00лв.

Вещото лице е посочило, че по данни на Д. П. Ц. дружеството няма производствена или търговска дейност, както няма и персонал. От предоставените годишни данъчни декларации се установява, че данните за последен приход от обичайна търговска дейност са от 2015г. Последните данни за наети лица по трудово правоотношение са от м.09.2015г. От данните от ТД на НАП вещото лице е установило, че за 2014г. „Дея Агро“ ООД не е извършвало дейност. За периода от 2019г. до настоящия момент няма подавани годишни данъчни декларации.

Съобразно публикувания ГФО за 2017г. „Дея Агро“ ООД към 31.12.2017г. ответникът е с отрицателен капитал, т.е. размерът на задълженията от 163000.00лв. превишава размера на активите на предприятието от 142000.00лв. с 21000.00лв. Няма данни след 31.12.2017г. този дисбаланс да е преодолян. Съответно към 31.12.2016г. е имало задължения в размер на 141000.00лв., като приходите му са в размер на 33226.74лв. В тази връзка за 2016г. дружеството е било в невъзможност да обслужва задълженията си от получените приходи. Поради липса на достъп до счетоводството вещото лице е посочило, че не може да се определи дали дружеството разполага с налични парични средства и друго имущество.

Съгласно заключението коефициента на обща ликвидност /краткотрайни активи/текущи задължения/ е 0.979 към 2016г., коефициента на бърза ликвидност /краткосрочни вземания+инвестиции+парични средства/текущи задължения/ е бил 0.362 към 2016г., коефициента на

незабавна ликвидност /вземания+парични средства/текущи задължения/ е бил 0.199 към 2016г., коефициента на абсолютна ликвидност/парични средства/текущи задължения/ е бил 0.199 към 2016г., коефициента на финансовата автономност е бил 0.014 към 2016г., коефициентът на задлъжнялост е бил 70.500 към 2016г. Коефициентите не са се подобрили и през 2017г., като коефициента на обща ликвидност /краткотрайни активи/текущи задължения/ вече е 0.865.

Финансовите задължения на дружеството с дълготраен характер. Вещото лице е посочило, че няма наличното имущество, което е достатъчно да покрие разноските по несъстоятелността.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

На основание чл. 607а от ТЗ производство по несъстоятелност се открива за търговец, който е неплатежоспособен, както и при свръхзадълженост на дружество с ограничена отговорност, акционерно дружество или командитно дружество с акции. То се инициира съгласно чл.625 от ТЗ по подадена до съда писмена молба от длъжника, съответно от ликвидатора или от кредитор на длъжника по търговска сделка, както и от Националната агенция за приходите за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника или задължение по частно държавно вземане.

В нормата на чл.608, ал.1 от ТЗ е дефинирано понятието неплатежоспособност, като е регламентирано, че неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане.

За да се приеме, че е налице неплатежоспособност, следва да се установи, че невъзможността на търговеца да покрие свои изискуеми задължения от вида на посочените, е обективно състояние, което стои извън волята на задълженото лице и е различна от съзнателното фактическо бездействие на длъжника да изпълни конкретно парично задължение към

кредитор, както и че тази невъзможност представлява трайно състояние за търговеца. Извод за това дали е налице неплатежоспособност се прави при изследване на цялостното икономическо състояние на длъжника, посредством коефициентите на ликвидност, събираемост и финансова автономност, в това число и дали той притежава достатъчно краткотрайни активи, с които да може да погасява своите краткосрочни, съответно текущи задължения.

От своя страна разпоредбата на чл. 742, ал.1 от ТЗ предвижда, че търговското дружество е свръхзадължено, когато неговото имущество не е достатъчно, за да покрие паричните му задължения.

Двете основания за откриване на производството по несъстоятелност са самостоятелни, като в случая са предявени в условията на евентуалност.

От събраните по делото доказателства съдът формира извода, че молба е подадена от легитимирано лице по смисъла на чл. 625 от ТЗ, длъжникът е търговец по според чл. 1 от същия, като се установи наличието и основанието неплатежоспособност.

Налице е изискуемо задължение на длъжника отнасящо се до изпълнение и неизпълнение на търговска сделка/ договори от 2016г. за покупко – продажба на препарати за растителна защита и семена за посев /, както и такова по публично държавно вземане.

От заключението по съдебно счетоводната експертиза се установява, че вземането на ТП на НАП в размер на 1735.21лв. е такова по чл.608, ал.1, т.2 от ТЗ. Същото е изискуемо, като това обстоятелство не се оспорва от ответника.

Налице са и доказателства за неизпълнение на задължение по договорите за продажба на препарати и семена, като с влязло в сила решение е осъден длъжника да заплати неплатената продажна цена.

Според презумпцията предвидена в чл. 608, ал.2 и ал.4 от ТЗ неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията си по някое от групите вземания изброени в чл.608, ал.1, т.1,2,3 от ТЗ.

В настоящият случай към датата на подаване на молбата длъжникът е спрял плащанията по договорите за продажба, както и не е заплащал дължимите и изискуеми публични задължения към НАП, поради което на

основание чл. 608, ал.2 от ТЗ, съдът приема, че е налице състояние на неплатежоспособност по отношение на длъжника. Това състояние се потвърждава и от факта, че длъжникът не е публикувало ГФО за обследвания от вещото лице период 2018 - 2022г.

На следващо място съдът при преценка състоянието на неплатежоспособност изследва показателите за ликвидност.

Съдът възприема за меродавни коефициентите по заключението на вещото лице, тъй като показателите, с които работи експертът, отразяват реалното положение на предприятието към посочения момент, с оглед на това, че са взети предвид всички фактори. За норматив при коефициента за обща ликвидност се приема коефициент "1", тъй като при него предприятието има толкова краткотрайни активи, колкото са неговите краткосрочни задължения, поради което то може да поема плащанията по тях. В случая, данни за тях са налице само до 2017г., определени само въз основа на годишните финансови отчети. За периода 2016г. до 2022г. обаче няма никакви данни, които да сочат, че коефициентът на обща ликвидност на ответника е по висок от 1-ца. За този същият период /след 01.07.2016г./ няма никакви доказателства длъжникът да е развивал дейност и да е реализирал печалба. Ето защо съдът приема, че не се оборва презумпцията на чл. 608, ал.2 и ал.4 от ГПК, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 608, ал.3 от ТЗ, неплатежоспособност може да е налице и когато длъжникът е платил или е в състояние да плати частично или изцяло само вземанията на отделни кредитори.

Състоянието на длъжника понастоящем е дълбоко и необратимо, съобразно анализа на вещото лице, като същевременно не се правят и възражения за временно финансово затруднение по смисъла на чл. 631 ТЗ. Съобразно установените данни от съдебно счетоводната експертиза, дружеството не притежава имущество, нито краткотрайни активи достатъчни за покриване на задълженията към кредиторите, поради което е налице обективното състояние на неплатежоспособност на ответното дружество.

Предвид установяване на главното основание, съдът не пристъпва към разглеждане на състоянието за свръхзадълженост, което е предявено в условията на евентуалност.

Началната дата на неплатежоспособност, разглеждана като момент на

проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява свои изискуеми парични задължения към кредиторите по [чл. 608 ТЗ](#) с наличните си краткотрайни активи, се определя от неговото цялостно икономическо състояние, изразено чрез показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, при отчитане на най-ранния момент на спиране на плащанията, като външен белег на проявление неплатежоспособността. В случая с оглед липсата на други данни, съдът приема, че финансовите резултати на предприятието на длъжника са започнали да се влошават от края на 2015г., като за периода 01.01.2017г. до настоящия момент дружеството е спряло да осъществява всякаква търговска дейност, освободило е всички работници още през 09.2015г. Няма данни за осъществено плащане след 01.07.2016г., като очевидно е, че дружеството е било в забава по отношение на задължения към доставчици. С оглед констатацията на вещото лице, относно момента в който дружеството не е било в състояние да изпълни парично задължение по търговска сделка и публично правно задължение, съдът приема за начална дата на неплатежоспособността - 01.07.2016г. Това е възможно най-ранната дата, към която е налице пълно спиране на плащанията, като израз на влошеното икономическо състояние на длъжника.

При липса на доказателства за имущество, чиято стойност да покрие разноските по производството по несъстоятелност, откриването му би било самоцелно и не би се реализирала неговата цел, формулирана в [чл. 607, ал. 1 ТЗ](#), а именно да се осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите и възможност за оздравяване на предприятието на длъжника.

В указания от съда по реда на [чл. 629б ал.1 от ТЗ](#) срок, заинтересовани лица, както и длъжника, не са изявили желание да предплатят необходимата сума от 5000.00лв. за разноски по производството, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност и производството да бъде спряно в хипотезата на [чл. 632, ал.1 ТЗ](#). Имуществото, което ще бъде открито след решението по [чл. 632, ал.1 ТЗ](#) следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целите на производството, поради което е необходимо да се наложи общ заповест и възбрана върху имуществото на длъжника.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „ДЕЯ АГРО“ ООД, ЕИК 203234626, със седалище и адрес на управление гр.Аксаково, общ. Аксаково, обл. Варна, квартал №4, вх.2, ет.1, ап.25.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността - 01.07.2016г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „ДЕЯ АГРО“ ООД, ЕИК 203234626, със седалище и адрес на управление гр.Аксаково, общ. Аксаково, обл. Варна, квартал №4, вх.2, ет.1, ап.25.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото „ДЕЯ АГРО“ ООД, ЕИК 203234626, със седалище и адрес на управление гр.Аксаково, общ. Аксаково, обл. Варна, квартал №4, вх.2, ет.1, ап.25.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността „ДЕЯ АГРО“ ООД, ЕИК 203234626, със седалище и адрес на управление гр.Аксаково, общ. Аксаково, обл. Варна, квартал №4, вх.2, ет.1, ап.25.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „ДЕЯ АГРО“ ООД, ЕИК 203234626, със седалище и адрес на управление гр.Аксаково, общ. Аксаково, обл. Варна, квартал №4, вх.2, ет.1, ап.25.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „ДЕЯ АГРО“ ООД, ЕИК 203234626, със седалище и адрес на управление гр.Аксаково, общ. Аксаково, обл. Варна, квартал №4, вх.2, ет.1, ап.25 при обявяване на фирмата си да прибави добавката "в несъстоятелност".

СПИРА производството по несъстоятелност на „ДЕЯ АГРО“ ООД, ЕИК 203234626, със седалище и адрес на управление гр.Аксаково, общ. Аксаково, обл. Варна, квартал №4, вх.2, ет.1, ап.25, на основание [чл. 632, ал.1 ТЗ](#).

УКАЗВА на основание [чл. 632, ал.2 ТЗ](#) на заинтересованите лица /длъжника или кредитор/, че в срок от 1-година от вписването на решението в търговския регистър производството може да бъде възобновено, ако молителя удостовери, че е открито достатъчно имущество или ако депозира сума в размер на поне 5000.00 лв. за покриване на текущи и начални разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в седмодневен срок от вписването му в търговския регистър.

Решението подлежи на незабавно изпълнение, на основание [чл. 634 ТЗ](#).

ДА СЕ ВПИШЕ настоящият съдебен акт в книгата по [чл. 634в от ТЗ](#).

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____